

27 let SLOVENSKEGA EKOLOŠKEGA GIBANJA

ZVEZA EKOLOŠKIH GIBANJ SLOVENIJE - ZEG

Cesta krških žrtev 53, 8270 Krško

GSM : 064 253 580

E-pošta: zogslo20@gmail.com

Spletna stran: www.gospodarnoinodgovorno.si

www.zeg.si

Matična številka: 1679139

Številka: 35 /19

Datum: 11. 2 . 2019

**DRŽAVNI SVET R SLOVENIJE
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR**

**ZADEVA : STALIŠČA IN PREDLOGI ZEG-a DO UREDITVE PODROČJA RAVNANJA Z ODPADKI :
» OD URGENTNE DO SISTEMSKÉ UREDITVE« , Strokovni posvet DS RS in MOP,
Ljubljana , dne 13.2.2019**

Zveza ekoloških gibanj Slovenije-ZEG, nevladna okoljska organizacija (ima status društva v javnem interesu po ZVO) podaja pisna stališča in predloge do ureditve področja ravnanja z odpadki : » Od urgentne do systemske ureditve« .

ZEG se opredeljuje do štirih zastavljenih odprtih vprašanj na posvetu :

- Kako vzpostaviti učinkovit sistem ravnanja s komunalnimi odpadki in odpadno embalažo?
- Katere so ključne težave posameznih deležnikov?
- Kaj obsega pojem«odgovornosti proizvajalca» in kako urediti problematiko ravnanja z odpadki v okviru t.i. proizvajalčeve «razširjene odgovornosti»?
- Naloge MOP na področju ravnanja z odpadki ?

I. OPIS STANJA

Kakšen odnos ima Slovenija in slovensko gospodarstvo do odpadkov kot surovin, do naravnih virov in kje so priložnosti za plasma odpadkov na trgu sekundarnih surovin? Ali so odpadki res surovine na nepravem mestu in priložnosti za varovanje primarnih virov, kar so mnoge razvite države znale izkoristiti za razvoj novih tehnologij in ustvarjanje zelenih delovnih mest? Na ta in še mnoga druga vprašanja bodo na tokratnem strokovnem posvetovanju odgovorili strokovnjaki in politiki , ki znova pritrjujejo, da je potrebno prevzeti odgovornost za neodgovorno ravnanje s potencialnimi materiali in energijo, ki so v odpadkih. Slovenija se s cca 60 %-no ločeno zbranih frakcij komunalnih odpadkov uvršča v evropski vrh, vendar nima zagotovljenega celovitega ravnanja z odpadki. Zlasti nima zagotovljene ustrezne obdelave preostalih (t.j. mešanih) komunalnih odpadkov pred odlaganjem, kot tudi ne iz nje izvirajočih uporabnih frakcij, npr. trdnega goriva iz odpadkov.

V kolikor ne bomo uspeli pravočasno zagotoviti ustrezne infrastrukture za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov in za toplotno izrabo energetske bogate lahke frakcije odpadkov, ne bomo zagotovili racionalnega (celostnega) sistema za izrabo odpadkov in zadovoljili principa samooskrbnosti. Strokovna javnost je zato upravičeno zaskrbljena, da se v zadnjih letih stanje ni bistveno izboljšalo, nasprotno, kljub ogromnim investicijam (več sto mio. €) še vedno s strani države ni zagotovila, da med strateške odločitve gospodarnega ravnanja z odpadki sodi tudi energijska izraba iz odpadkov pridobljenih goriv. Brez termične obdelave odpadkov ni mogoče izvesti predpisanega ravnanja z odpadki skladno z zakonodajo, kjer je odlaganje zadnja možnost ravnanja z odpadki. Izračuni kažejo, da bo leta 2020 za energetsko predelavo na razpolago približno 175.000 ton trdnega goriva iz suhih frakcij, izločenih iz mešanih komunalnih in njim podobnih industrijskih odpadkov. Povprečna letna toplotna moč trdnega goriva, potencialno pridobljenega iz mešanih komunalnih odpadkov, znaša okoli 90 megavatov. V Sloveniji je en ustrezen objekt termične obdelave odpadkov z energetsko izrabo v Celju, in sicer s kapaciteto 15 megavatov in kapacitetami za sosežig. Potrebujemo še kapacitete v obsegu približno 60–75 megavatov. Dane so tudi možnosti sosežiga trdnega goriva RDF/SRF v obstoječih industrijskih objektih (npr. cementarna Anhovo), pri čemer je potrebno sosežig trdnega goriva RDF/SRF voditi po postopku R1, ki zahteva 65% energetsko učinkovitost sosežiga trdnega goriva RDF/SRF in ne po postopku D10. Kar zadeva gradnjo dodatnih objektov za termično obdelavo odpadkov, je za njihovo umeščanje v prostor treba izvesti vse postopke za sprejetje državnega prostorskega načrta. Pobuda za pripravo DPN še ni bila podana, prav tako v državnem proračunu ni zagotovljen denar za pripravo vse potrebne dokumentacije. Načrtovanje in gradnja objekta za termično obdelavo odpadkov sta odvisna od mnogih dejavnikov (okoljski, prostorski, finančni in lokalna sprejemljivost), ki pa še nikdar niso bili usklajeni in zato odpadki ostajajo odpadki in ne surovine, saj se jih še vedno odloži skoraj polovico. Po drugi strani pa se iz odpadkov pridobljeno trdno gorivo izvaža in ustvarja strošek preko 100 do 120 Eur/tono. Samooskrbni torej nismo niti za tiste vrste odpadkov, za katere obstaja realna možnost njihove domače izrabe. Ker odpadki kot vir surovin pristanejo na nepravem mestu in ustvarjajo strošek, je tudi konkurenčnost gospodarstva slaba. Za doseganje okoljskih ciljev Evropske unije moramo biti usposobljeni za učinkovito rabo virov, ki pomeni ustvarjanje večje vrednosti z uporabo manjše količine materialov in učinkovitejšo rabo izdelkov. Takšno ravnanje bo omejilo tveganje pomanjkanja virov in obdržalo okoljske vplive v naravnih mejah našega planeta. Pot k idealnemu cilju »nič odpadkov« je sicer zamotana in deloma omejena z naravnimi in ekonomskimi zakoni, vendar dolgoročno možna. Vključevati pa mora vse sestavine integriranega ravnanja z odpadki, skladno s paleto njihovih prirojenih lastnosti (biorazgradljivost, gorljivost, izlužljivost). V resnici podjetja ne bodo šla v projekte zgolj zaradi varovanja okolja, projekti se morajo tudi izplačati. Nenehno ustvarjamo odpadke, imamo nekonkurenčno gospodarstvo in naraščajoče število brezposelnih. Imamo mnogo raziskovalcev in njihovih raziskav, kako uporabiti razpoložljive surovinske vire za razvoj novih proizvodov. Imamo priložnost in dolžnost, da v sektorju odpadkov ustvarjamo novo

vrednost, da postanemo gospodarni, ter praktično odgovorno dokažemo, da so odpadki res surovine na nepravem mestu.

II. Snovna učinkovitost znotraj krožnega gospodarstva

Za prehod na krožno strategijo ravnanja z viri so potrebne spremembe celotnih oskrbovalnih verig, ki vključujejo ves življenjski krog izdelkov, vključno z njihovo zasnovo in izbiro materiala ter ne samo faze po prenehanju njihove uporabe. Pri tem je ključna odgovornost med državo in lokalnimi skupnostmi. Načelno bi načrtovanje in upravljanje učinkovitega sistema za ravnanje z odpadki v dve-milijonski državi narekovalo centralizacijo upravljanje v pristojnosti države, zbiranje in ločevanje odpadkov pa v lokalne skupnosti. Vendar dosednji potek razvoja ni optimalen. Po eni strani država prepušča tempo in smer ravnanja lokalnim podjetjem, kar vodi v razpršena in neracionalna vlaganja v predelovalne obrate s premajhno kapaciteto za ekonomično poslovanje, po drugi strani lokalna komunalna podjetja in nosilci shem težka slede naglim spremembam v dinamiki ločenega zbiranja in zagotoviti sprotno in racionalno predelavo frakcij.

Predlogi potrebnih ukrepov so naslednji:

1. Program ravnanja z odpadki in Program preprečevanja odpadkov (Ministrstvo za okolje in prostor (MOP), 2016) sta dobra podlaga za vzpostavljanje krožnega gospodarstva. Takoj začeti uresničevati predvidene ukrepe za doseganje prednostnih ciljev ter sprotno zasledovati njihovo napredovanje. Na eventualne probleme je potrebno reagirati takoj, ne šele po več letih zastoja ali improvizacij.
2. Nacionalni program varstva okolja RS do leta 2030 mora slediti ambicioznim ciljem EU: 65 % recikliranja komunalnih odpadkov, 75 % recikliranja odpadne embalaže in zavezujoč cilj zmanjšati količino odpadkov, ki končajo na odlagališčih, na največ 10 % komunalnih odpadkov.
3. Medresorsko je potrebno oblikovati mehanizme za spodbujanje razvoja, načrtovanja, proizvodnje in trženja izdelkov široke potrošnje z najmanjšim okoljskim odtisom, prepovedovati trženje izdelkov z nesprejemljivim odtisom (domačih in tujih), v smislu razstavljivosti izdelkov, ponovne uporabnosti sklopov in komponent, reciklabilnosti ali biorazgradljivosti materialov in opuščanja uporabe nevarnih materialov v izdelkih in storitvah. Po drugi strani izvajati stalne aktivnosti informiranja in motiviranja kupcev za okoljsko odgovorno kupovanje izdelkov in ravnanje z izrabljenimi izdelki oz. odpadki. Tu je smotno uveljavljati motivacijski koncept »Nič odpadkov« v pomenu učinkovitega in celovitega ravnanja z viri, skladno z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami.
4. Vzpostavljanje koncepta krožnega gospodarstva je pričeti v vseh segmentih družbe. Krožno gospodarjenje z viri se mora prilagoditi nacionalnim možnostim. Slovenija mora krožno gospodarjenje, upoštevajoč hierarhijo ravnanja z odpadki, prilagoditi obstoječim tehnikam obdelave odpadkov in tehničnim in drugim možnostim slovenskega gospodarstva, da prevzame in optimalno izrabi tako pridobljene potencialne surovine in energente. Vendar pa vzpostavljanje novega koncepta ne sme poslabšati okolja.

5. Sistem zbiranja in ravnanja z odpadki naj postane gospodarska dejavnost, usmerjena k vzpostavljanju ekološko visoko ozaveščene družbe recikliranja oz. krožnega gospodarstva. To pomeni, da mora trajno vzpodbujati ločeno zbiranje, ločevanje in sortiranje ciljnih vrst odpadkov v sklope, komponente in ostanke ter usmerjanje snovnih tokov le-teh v ponovno uporabo, snovno reciklažo in (po potrebi) termično izrabo. Dovoljeni morajo biti vsi postopki predelave, v Uredbi o odpadkih označeni z **R**, pridobljeni materiali pa naj se prednostno reciklirajo v domačih proizvodnih procesih, kar je tudi velika priložnost za domačo procesno industrijo. Vso pozornost je posvetiti tudi biorazgradljivim odpadkom iz komunale, industrije in kmetijstva, v smislu predelave v bioplin in kakovostni kompost. Odstranjevati se sme le tiste in toliko odpadkov, kolikor je potrebno za vzdrževanje potrebne kakovosti materialov v obtoku, odlagati pa le ustrezno stabilizirane (mineralizirane, inertizirane) odpadke. Sistem mora zagotavljati delovanje prostega trga storitev pooblaščenih izvajalcev (zbiranje, predelave, reciklaže, logistike idr.), omogočati razvoj socialnega podjetništva ter zaposlovanja težje zaposljivih delavcev.
6. Bodoči novi objekti termične izrabe iz odpadkov pridobljenih goriv morajo biti vključeni v velike sisteme daljinskega ogrevanja oz. industrijske porabnike, ki preko celega leta omogočajo izvedbo kogeneracije ter koristno uporabo proizvedene toplote. Obstoječi objekti z možnostjo termične izrabe iz odpadkov pridobljenih goriv se tehnološko dopolnijo z rešitvami, ki bodo zagotavljale predpisane obratovalne parametre sežiga oziroma sosežiga odpadkov. Pri tem mora država voditi aktivne razgovore s podjetji, ki skrbijo za dobavo toplote v mestih, saj je potrebno uskladiti tovrstne razvojne investicije s kapacitetami objektov za ravnanje z odpadki, da se doseže optimalno izrabo energijsko bogatih frakcij. Pri načrtovanju težiti k doseganju optimalne kapacitete naprav in integriranih prostorskih rešitvah, po drugi strani pa uveljavljati uporabo novih postopkov brez zraka. Hkrati mora biti država samozadostna pri odstranjevanju (termični izrabi) odpadkov na način, da smo neodvisni od tujih držav, ki omejujejo konkurenčnost in prekomerno dvigajo stroške ravnanja z odpadki.
7. Potrebno zagotoviti, da sheme razširjene odgovornosti proizvajalca jasno opredeljujejo: - vloge in odgovornosti proizvajalcev oz. oseb, ki dajejo proizvoda na trg; - merljive cilje ravnanja z odpadki v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, - sledljiv sistem za zbiranje in analizo podatkov o proizvodih v povezavi z odpadki, ki iz njih nastanejo, ipd. Sprejeti je potrebno ukrepe, da bodo finančni prispevki posameznega proizvajalca skladni z njegovimi obveznostmi razširjene odgovornosti, tj.: - da pokrijejo celotne stroške ravnanja z odpadki v zvezi s proizvodi, ki jih daje na trg; - da se prilagodijo dejanskim stroškom ob koncu življenjske dobe posameznega proizvoda (ali skupine podobnih proizvodov), pri čemer naj se upoštevajo zlasti možnosti njihove ponovne uporabe in recikliranja.
8. Učinke zgornjih aktivnosti potrebno meriti v zmanjševanju rabe naravnih surovin, emisij toplogrednih plinov in količin odloženih odpadkov. Vendar pa je pri uveljavljanju reciklaže potrebno preprečevati nesprejemljivo disperzijo onesnažil iz odpadkov v okolje. Analizirajo in upoštevajo naj se tudi koristne izkušnje dežel, kjer ti sistemi že dalj časa uspešno delujejo. Za analize domačega stanja naj se vpelje uporaba ustrezno oblikovanih kazalnikov in sicer tehnoloških, ekonomskih, okoljskih in socioloških. Zgolj prikazovanje uspešnosti ločenega zbiranja komunalnih odpadkov ne pove dovolj o uspešnosti celotnega krožnega gospodarstva.

9. Sredstva, zbrana iz okoljskih dajatev, naj se uporabljajo tudi za raziskave, razvoj in vzpostavljane sistemov oz. procesov za izvajanje prednostnega reda ravnanja z odpadki. Pri vseh deležnikih (povzročitelji, odstranjevalci, nadzor, uprava na državnem in lokalnem nivoju) je potrebno povečati vpliv stroke, zato je treba skrbeti za vzgojo strokovno usposobljenih kadrov in gradnjo sodobnih tehnično-tehnoloških sistemov zbiranja in predelave odpadkov ter njihove reciklaže. To bo prispevalo k večji samooskrbnosti (deležu doma predelanih odpadkov), zmanjšanju 'odpadkarskega turizma' (pogosto namenjenega zamegljevanju resničnega ravnanja) in nesmotrnih načinov ravnanja (npr. odvažanju najvrednejše frakcije predelave komunalnih odpadkov na toplotno izrabo v tujino).
10. MOP mora izboljšati informacijski sistem o ravnanju z odpadki, tako v smislu omogočanja sprotnega vpogleda (mesečno ažuriranje podatkov) kot večje natančnosti podatkov. Za doseg ciljev krožnega gospodarstva je »on-line« mesečni pregled ravnanja z odpadki ključno, da se lahko sprejemajo sprotni kurativni ukrepi za izboljšanje stanja. V segmentih nastanka, predelave in obdelave se sedaj pogosto zgublja sled oz. se večkrat predelani odpadki štejejo dvakrat. Podobne nejasnosti se pojavljajo tudi pri čezmejnih tokovih odpadkov, za področje embalaže in odpadne embalaže, odpadne električne in elektronske opreme ter izrabljenih motornih vozil. MOP mora uvesti tudi celosten in učinkovit inšpekcijski nadzor z večjimi pooblastili pri vseh deležnikih, pri slednjih pa uveljavljati večjo osebno odgovornost za izvajanje nalog.

III . UČINKOVITOST SHEM ZA RAVNANJE S PREDPISANIMI VRSTAMI ODPADKOV

Podaljšana odgovornost proizvajalcev nalaga podjetjem organizirati in financirati ločeno zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadkov. V Sloveniji te sheme večinoma delujejo tako, da ima končni uporabnik pravico brezplačno oddati odpadek distributerju ali javni komunalni službi – odvisno od vrste odpadka za katere velja podaljšana odgovornost proizvajalca. Vendar pa je podaljšana odgovornost proizvajalca v pravni red prenesena le deloma, saj so javna komunalna podjetja zavezana tako zbrane odpadke iz gospodinjstev brezplačno prepuščati shemam. To pomeni, da ločeno zbiranje teh vrst komunalnih odpadkov v Sloveniji še vedno financirajo gospodinjstva. In prav zato je umestno vprašanje odgovornosti, saj sistem iz leta v leto prihaja v vse večje težave tako na področju odpadne komunalne embalaže, odpadnih gum, OEEO , motornih vozil, odpadnih olj, ipd. Sheme delujejo z velikimi težavami ali sploh ne delujejo. Problem se povečuje z vse večjimi količinami ločeno zbranih komunalnih odpadkov, vse večjim številom shem in njihovih izvajalcev. Na ta vprašanja je potrebno najti odgovore oz. rešitve, da bo embalažnina v prvi vrsti namenjena vzpostavitvi in delovanju sistema ločenega zbiranja, predelave in odstranjevanja, dohodek shem pa usmerjen v izboljšave, razvoj in učinkovitejše opravljanje te dejavnosti, upoštevajoč gospodarske in ekološke danosti v Sloveniji.

V skladu z okvirno direktivo o odpadkih EU 2008/98/ES je potrebno do leta 2015 vzpostaviti ločeno zbiranje vsaj za papir, kovine, plastiko in steklo. Prav tako mora Slovenija sprejeti potrebne ukrepe za doseganje naslednjih ciljev. Do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo ter recikliranje odpadnih materialov, kot so papir, kovine, plastika in steklo iz gospodinjstev in drugih podobnih virov poveča na najmanj 50 % skupne mase. K temu cilju morajo prispevati tudi sodobni tehnični sistemi za ločevanje mešanih komunalnih odpadkov.

V Sloveniji se je v letu 2016 zbralo v okviru javne službe zbiranja komunalnih odpadkov približno 259 kg komunalnih odpadkov na prebivalca. Od tega je bilo mešanih komunalnih odpadkov 136 kg/preb. (53,49 %), ločeno zbrane frakcije komunalnih odpadkov 72 kg/preb. (26,07 %), odpadne komunalne embalaže 51 kg/prebivalca (20,44 %). Čeprav v Sloveniji dosegamo dobre rezultate pri ločenem zbiranju komunalnih odpadkov, obstaja še veliko možnosti in načinov za nadgradnjo sistema v smislu večje učinkovitosti. Preveriti je potrebno kakovost informacijskega sistema, saj se lahko v njem mešajo komunalni in ostali viri odpadkov.

Skladno z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo smo v letu 2002 v Sloveniji ustanovili prvo DROE – Družbo za ravnanje z odpadno embalažo Slopak. Danes je ustanovljenih že 6 DROE, ki so zbrale letno preko 200.000 ton odpadne embalaže v Sloveniji. Njihova naloga je, da zagotovijo redno prevzemanje odpadne embalaže, ki je komunalni odpad, pri izvajalcih javnih služb, redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev, prevzemanje in zbiranje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpad, ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete in zbrane odpadne embalaže ter ravnanje z embalažo nevarnega blaga. DROE morajo za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v ponovno uporabo ali predelavo zagotoviti na svoje stroške zbiranje, skladiščenje in po potrebi razvrščanje odpadne embalaže. DROE so dolžne zagotoviti deleže prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpad, v skladu z Objavo deležev DROE za tekoče leto, ki jo izda Ministrstvo za okolje in prostor Republike Slovenije. Prav tako morajo DROE zagotoviti okoljske cilje za ravnanje z odpadno embalažo, ki jih Sloveniji nalagajo evropska direktiva o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. DROE so dolžne do konca marca tekočega leta izdelati tudi letna poročila o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo za preteklo leto.

Kljub izpolnjenim obvezam do EU pa se pojavljajo težave pri funkcioniranju sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo v Sloveniji.

PREDLOGI SKLEPOV IN NUJNIH UKREPOV za povečano učinkovitost shem

1. Doseganje deležev prevzemanja komunalne embalaže po Objavi deležev DROE za tekoče leto, ki jo izda Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju MOP) in doseganje okoljskih ciljev po EU direktivi za odpadno embalažo mora imeti, ob zagotavljanju sprejemljivih stroškov delovanja, pri oblikovanju novega sistema izvajanja podaljšane odgovornosti primarno vlogo.
2. MOP mora vzpostaviti takšno zakonodajno podlago, ki bo nedvoumno določila pravila delovanja celotnega sistema. Vsi deležniki – izvajalci javnih služb, izvajalci shem, zavezanci in inšpekcije – morajo biti vključeni v postopek oblikovanja zakonodaje.

Dobro bi se bilo zgledovati po primerljivih državah, kjer sistem v praksi najboljše deluje (okoljsko in ekonomsko) in so vsi vključeni deležniki z njim zadovoljni.

3. Sistem ravnanja z odpadki mora biti trajnostno naravnano v smeri nadaljnega spodbujanja ločenega zbiranja odpadkov ter organiziranja in usmerjanja snovnih tokov k prednostnim načinom ravnanja z odpadki, to je predvsem reciklaža – ponovna snovna izraba.
4. MOP mora vzpostaviti celovit »Informacijski sistem – odpadki«, ki bo omogočal pregled nad vključitvijo zavezancev v sisteme in druge ključne informacije, kot so izpolnjevanje ciljev, masni tokovi, zbrane in predelane količine odpadkov itd.
5. V aplikacijo »IS-odpadki« je treba vključiti tudi čezmejno premeščanje odpadkov.
6. MOP mora uvesti tudi učinkovit in usklajen inšpekcijski nadzor (okoljski, tržni, gospodarski (industrijski in kmetijski) in finančni), z večjimi pooblastili pri vseh deležnikih, vključenih v sisteme.
7. Sistem mora zagotavljati delovanje prostega trga storitev pooblaščenih izvajalcev (predelave, reciklaže, transportne logistike idr.).
8. Dodatni predlogi:
 - a. Jasno je treba definirati vloge in odgovornosti shem in tudi drugih subjektov, vključenih v embalažno verigo.
 - b. Zagotoviti je treba enakopravne pogoje poslovanja shem in preprečiti netransparentno delovanje.
 - c. Sheme naj poslujejo popolnoma transparentno in v celoti izpolnjujejo zakonodajne zahteve,
 - d. Vzpostavijo naj učinkovito sodelovanje z IJS, občinami in na ravni države.
 - e. Sheme naj zagotovijo ustrezne garancije za delovanje sistema (finančne ...) in druge pogoje za začetek delovanja.
9. Znižanje količin 15 ton za zavezance na 1000 kg.
10. Zagotoviti je potrebno večjo osebno odgovornost za izvajanje sistemov (tudi pri javnih uslužbencih).
11. Ker so zgrajeni regijski centri za ravnanje z odpadki, je zaradi doseganja okoljskih in ekonomskih ciljev v smislu optimalnega krožnega gospodarjenja z odpadki, potrebno zagotoviti, da bodo vsi odpadki oddani v nadaljnjo obdelavo v te centre. V regijah, kjer teh centrov ni, pa morajo sheme organizirati zbirne centre na način, da bo omogočena optimalna logistika predaje zbranih komunalne odpadne embalaže.

Ekološki pozdrav !

Karel Lipič, univ.dipl. ing.

Predsednik Zveze ekoloških gibanj Slovenije - ZEG